U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **P. F.**, zastoupená daňovou poradkyní Mgr. M. H., proti žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj,** Velká Hradební 39/61, Ústí nad Labem, proti nezákonnému zásahu žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 8. 2026, čj. 15 Af 8/2026-18,

takto:

I. Žádost o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi **se zamítá**.

II. Kasační stížnost **se odmítá**.

III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

IV. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] NSS obdržel dne 8. 9. 2026 kasační stížnost, kterou žalobkyně (stěžovatelka) podala proti usnesení krajského soudu uvedenému v záhlaví. Stěžovatelka spolu s kasační stížností nedoložila, že je zastoupena advokátem. Usnesením ze dne 15. 9. 2026, čj. 10 Afs 169/2026-7, proto NSS stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě patnácti dnů od doručení usnesení předložila plnou moc k podání kasační stížnosti udělenou advokátovi nebo aby předložila doklad o svém vysokoškolském právnickém vzdělání. V usnesení byla stěžovatelka poučena o tom, že nevyhoví-li této výzvě, NSS kasační stížnost odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.]. Usnesení bylo stěžovatelce i její zástupkyni doručeno dne 15. 9. 2026.

[2] Stěžovatelka dne 1. 10. 2026 požádala o prodloužení lhůty k předložení plné moci o 45 dnů. Svou žádost odůvodnila tím, že s její současnou zástupkyní Mgr. M. H. je v současné době vedeno řízení o jejím zápisu do seznamu advokátů vedeného Českou advokátní komorou (dále jen „ČAK“) a stěžovatelka má zájem na tom, aby ji dále zastupovala právě tato zástupkyně, neboť je s věcí důkladně seznámená.

[3] Dle § 40 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu může prodloužit lhůtu k provedení úkonu určenou soudem, a to za obdobných podmínek, za jakých se promíjí zmeškání lhůty, tedy z vážných omluvitelných důvodů.

[4] NSS dospěl k závěru, že takové důvody pro prodloužení soudcovské lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi dány nejsou.

[5] NSS zjistil, že Mgr. M. H. v řízení před NSS jako zástupkyně na straně stěžovatele již vystupovala. Usnesením ze dne 23. 3. 2026, čj. 10 As 18/2026-35, NSS odmítl kasační stížnost jiného stěžovatele pro nedoložení plné moci udělené advokátovi ve stanovené lhůtě, a to v řízení, kde se stěžovatele snažila zastupovat právě Mgr. M. H.. V tomto řízení Mgr. M. H. zpochybňovala zákonnou podmínku řízení spočívající v povinném zastoupení advokátem, o které sice věděla, ale nesouhlasila s ní. Již v tomto usnesení NSS podotkl, že stěžovatel nedostatek podmínky řízení spočívající v nedoložení plné moci přes výzvu soudu neodstranil zjevně v důvěře ve svou dosavadní zástupkyni, která k jeho škodě zvolila postup, který vedl k odmítnutí kasační stížnosti. Následně byla ve věci podána ústavní stížnost, kterou Ústavní soud usnesením ze dne 20. 7. 2026, sp. zn. I. ÚS 1425/26, odmítl s odůvodněním, že povinnost zastoupení advokátem je opodstatněná (srov. usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 740/18, IV. ÚS 1230/12, III. ÚS 296/97, IV. ÚS 651/02, II. ÚS 417/03).

[6] O zástupkyni stěžovatelky Mgr. M. H. dále NSS zjistil, že byla rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 2. 2024, čj. 63 T 27/2023-422, uznána vinnou zločinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, za který byla podle § 206 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku odsouzena k peněžitému trestu ve výměře 152 000 Kč, s tím, že podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku může být zaplacen v nejvýše deseti pravidelných měsíčních splátkách v minimální výši 15 200 Kč, přičemž výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže jmenovaná nezaplatí dílčí částku včas. Tohoto trestného činu se přitom dopustila přímo v souvislosti s výkonem advokátní činnosti zpronevěrou peněz, které k ní jakožto schovatelce na základě smlouvy o advokátní úschově složila její klientka. Usnesením ze dne 5. 9. 2024, čj. 5 To 104/2024-444, Krajský soud v Ústí nad Labem odvolání jmenované směřující proti výroku o vině a trestu podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítl. Dovolání proti usnesení krajského soudu pak Nejvyšší soud usnesením ze dne 18. 2. 2025, čj. 7 Tdo 66/2025-492, odmítl.

[7] Následně byla Mgr. M. H. dne 25. 4. 2025 vyškrtnuta ze seznamu advokátů vedeného ČAK.

[8] Na základě výše uvedeného NSS konstatuje, že zástupkyně stěžovatelky byla opakovaně poučena o advokátním přímusu v řízení před NSS a následcích nepředložení plné moci udělené advokátovi (v řízení vedeném pod sp. zn. 10 As 18/2026 a v řízení nynějším). Zástupkyně stěžovatelky je osobou s právním vzděláním, která v minulosti advokacii také vykonávala; nejedná se o právního laika. Zástupkyně stěžovatelky rovněž nepochybně věděla, že byla vyškrtnuta ze seznamu advokátů a není tedy oprávněna zastupovat stěžovatelku v řízení před NSS.

[9] NSS nemůže (a ani nechce) předjímat délku a výsledek řízení o zápisu Mgr. M. H. do seznamu advokátů vedeného ČAK. Je ovšem vhodné připomenout, že aby mohl být žadatel zapsán do seznamu advokátů, musí mj. splňovat podmínku bezúhonnosti dle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, která je dle tohoto ustanovení chápána

extenzivně. Nestačí pouze předložení výpisu z rejstříku trestů, ale v souladu s konstantní judikaturou se v tomto smyslu vykládá pojem bezúhonnosti jako souhrn skutečností nevzbuzující pochybnosti o občanské, mravní a profesní zachovalosti žadatele o zápis. Žadatel nemůže vzbuzovat pochybnosti o tom, zda je schopen výkonu advokátní činnosti ve smyslu § 16 a 17 zákona o advokacii, tedy že se při výkonu advokacie bude chovat čestně a svědomitě a že bude postupovat tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu a dodržoval etický kodex (srov. Svejkovský, J., Krym, L. § 5 [Zápis do seznamu advokátů]. In: Svejkovský, J., Vychopeň, M., Krym, L., Pejchal, A. a kol. Zákon o advokacii. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 40). V této souvislosti nelze přehlédnout ani rozsudek NSS ze dne 2. 2. 2024, čj. 6 As 275/2023-19, ve kterém zdejší soud dovodil, že podmínka bezúhonnosti žadatele o zápis do seznamu advokátů podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona o advokacii se nevyčerpává bezúhonností trestněprávní (trestní zachovalostí), ale zahrnuje též širší bezúhonnost „stavovskou“. Advokátní komora je proto oprávněna zohlednit i dříve spáchaný trestný čin žadatele o zápis do seznamu advokátů (ve smyslu citovaného ustanovení), třebaže jde o trestný čin, který byl již zahlazen.

[10] S ohledem na všechny uvedené důvody není podle názoru NSS v případě žádosti o prodloužení lhůty k předložení plné moci advokátovi splněna podmínka vážného a omluvitelného důvodu, pro který by neměla stěžovatelka možnost ve stanovené lhůtě včas předložit NSS plnou moc udělenou advokátovi. Touto skutečností nemůže být údajné řízení o žádosti zástupkyně stěžovatelky o zápis do seznamu advokátů, jehož výsledek a délku nelze nijak předjímat [podání uvedené žádosti ostatně stěžovatelka (resp. její zástupkyně) ani nijak nedoložila]. Stěžovatelka i její zástupkyně přitom již při podání kasační stížnosti věděly, že zástupkyně stěžovatelky není advokátkou a není oprávněna stěžovatelku v řízení před NSS zastupovat, jak vyplývá z plné moci udělené zástupkyni stěžovatelky již pro zastupování v řízení před krajským soudem. Usnesením ze dne 15. 9. 2026 NSS poskytl stěžovatelce dostatečně dlouhou lhůtu k tomu, aby měla možnost udělit plnou moc advokátovi. Přesto tak neučinila a z nynější žádosti o prodloužení dané lhůty podané zástupkyní stěžovatelky ani neplyne jakákoli snaha v tomto směru cokoli učinit. Sama stěžovatelka se k této otázce nijak nevyjádřila. Přání stěžovatelky, aby ji v nynějším řízení zastupovala její současná zástupkyně - daňová poradkyně Mgr. M. H., na uvedených závěrech nic nemění.

[11] S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti NSS dospěl k závěru, že skutečnosti uváděné v žádosti o prodloužení lhůty pro doplnění plné moci advokátovi nesplňují podmínku vážného omluvitelného důvodu, pro který by bylo možné žádosti vyhovět. NSS proto stěžovatelce lhůtu k předložení dané plné moci neprodloužil.

[12] Povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) je podmínkou řízení, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Jelikož se nedostatek zastoupení nepodařilo stěžovatelce odstranit ve lhůtě stanovené usnesením ze dne 15. 9. 2026 (tj. do 30. 9. 2026), NSS kasační stížnost odmítl.

[13] Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta. Stalo se tak před prvním jednáním, a NSS tedy vrátil stěžovatelce soudní poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 15. října 2026

Ondřej Mrákota
předseda senátu